

Производството е по чл.327 и сл. от НПК.

Образувано е за втори път пред САС. С решение №11 от 23.06.2021г по НД№1029/20г.по описа на ВКС е отменено решение № 80 от 2.03.2020 г. на Софийския апелативен съд по ВНОХД № 1202/2019 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския апелативен съд от съдебно заседание

Постъпил е въззивен протест и допълнение към него от прокурор при СГП срещу присъда № 117 от 08.05.2019 г. на Софийски градски съд по НОХД № 5780/2018г. С присъдата подсъдимият Д. В. Д. е признат за виновен в това, за времето от 27.11.2013 г. до 20.06.2014 г. в гр. София, като длъжностно лице (***) на УМБАЛ „Св. Анна” АД, София) да не е положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и от това са последвали значителни щети, изразяващи се в невъзможност за теглене и опериране със средствата на болницата в размер на 4 821 148,15 лева, съхранявани в депозитни и разплащателни сметки в „Корпоративна търговска банка” АД, поради което и на основание чл. 219, ал. 1 НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б” НК е наложено наказание пробация, изразяваща се в двете задължителни пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 НК, всяка за срок от шест месеца, а пробационната мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 2 НК и с минималната периодичност от два пъти седмично. Подсъдимият е оправдан по обвинението за престъпление по чл. 219, ал.3 НК, за времето на извършване на деянието от 26.06.2013 г. до 27.11.2013 г., както и за това от деянието да е последвало разпиляване на имущество, собственост на УМБАЛ „Св. Анна” АД, София. В тежест на подсъдимия са възложени разноските по делото.

В протеста са изложени оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на присъдата. Съдът неправилно бил приел за установено, че не е налице умисъл за извършването на престъплението, което да ангажира отговорността на подс. Д. Д. по смисъла на чл.219, ал.3 от НК, както и че, посочените от прокуратурата публикации в медиите относно състоянието на „КТБ” АД, не били налични в кориците на делото, което препятствало съда да ги приеме като доказателства, респ. твърдението че подсъдимият е бил запознат с опасността КТБ да бъде поставена под особен надзор било предполагаемо. На базата на тези разсъждения съдът извел съставомерност на деянието при форма на вина непредпазливост и предвид добрите характеристични данни за подсъдимия му наложил минимално наказание по чл.219, ал.1 от НК, вр. чл.55, ал.1, т.2, б.“б“ от НК - пробация за срок от шест месеца. Изводът на съда за невинност на подсъдимия Д. В. Д. в извършването на умишлена безстопанственост по смисъла на чл.219, ал.3, вр. ал.1 от НК, не съответствал на събраните по делото доказателства.

Подс. Д. бил с висока степен на образование, интелигентност и продължителен опит като стопански ръководител, налице били всички основания да се отнесе е необходимата загриженост за опазване финансовите средства на болница „Света Анна” - София АД и своевременно да ги изтегли,

дори да не е успял да сключи нужните договори с другите банки по конкурсната процедура. В тази връзка се твърди, че, изводът на съда за виновност на подсъдимия Д. В. Д. в извършването на непредпазлива безстопанственост по смисъла на чл.219, ал.1 от НК, и оправдаването му за престъпление по чл.219, ал.3, вр. ал.1 от НК не съответствал на събраните по делото доказателствата.

Иска се отмяна на присъдата от 08.05.2019г. по НОХД № 5780/2018г., по описа на 24-ти състав СГС-НО, с която подсъдимия Д. В. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.219, ал.1 от НК и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.219, ал. 3, вр. ал.1 от НК и вместо нея постановяване друга, с която бъде признат за виновен в извършването на престъпление по чл.219, ал.3, вр. ал.1 от НК и му се наложи наказание лишаване от свобода за срок от три години.

С оглед чистото съдебно минало на подсъдимия и добрите характеристични данни прокурорът моли на основание чл.66, ал.1 от НК да бъде отложено изпълнението на така наложеното наказание за срок от пет години. На основание чл.37, ал.1, т.6 от НК да бъде наложено и кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право подсъдимия да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за изпитателния срок на наказанието лишаване от свобода.

Срещу присъдата е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от адв.Е. Й., защитник на подс.Д.Д.. В нея се твърди, че обжалваната присъда е постановена в нарушение на закона. В мотивите се приемало, че Д. не е знаел за проблемите на банката и за предстоящо поставяне под особен надзор, както и че във връзка с провежданите процедури е бил запознат с надеждността на банката и с това, че тя отговаря на условията за депозирание на притежаваните от дружеството парични средства. При това не ставало ясно как и защо бил длъжен да предвиди, че банката ще бъде поставена под особен надзор. Това показвало, че в случая не може да се говори нито за умисъл, нито за непредпазливост. При определяне на субективната страна на деянието следвало да се отчете и възможността за сключване на договор за цесия, осигурена от Д. и нереализирана по вина на неустановени служители на МЗ. Присъдата не отчитала и бездействието на служители на МБАЛ „Света Анна“ АД, факта, че Д. в процесния период бил заместван от свид. Финков, неуспешното провеждане на първата процедура / не по вина на подсъдимия /, продължителната кореспонденция с МЗ, при която се получавали уклончиви отговори, очевидно с цел да не се поема отговорност отстрана на министерството.

Съдът бил изпълнил задължението си да разкрие обективната истина по чл. 13 и чл. 303 от НПК, но въпреки това не отчетел редица доказателства имащи отношение към правилната квалификация на деянието. Неотчитането на тази част от доказателствата, която не подкрепя обвинението показвала, че мотивите на решението не отговарят на изискванията на чл. 305, ал.3 от НПК. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подс. Д. да бъде признат за невинен и оправдан по обвинението.

В съдебно заседание протеста се поддържа. Прокурорът твърди, че в

хода на съдебното следствие са събрани доказателства, че реално към м. 12.2020 г. е имало обективна причина за възпрепятстване разпореждането със средствата, които Болница „Света Анна“ е имала в КТБ, но към инкриминирания период, а именно 2013-2014 г. подсъдимият като управител на това търговско дружество, е проявил безстопанственост, която се дължи на неизпълнение на ПМС, с което е указано средствата да бъдат изтеглени от тази банка, предвид предстоящия фалит на същата, обстоятелство, което той е знаел както уведомен по надлежен ред от правителството, така и в резултат на личните си контакти с един от изп. директори на КТБ. Счита, че с неизпълнение на това ПМС са причинени вреди за болницата като невъзможността на същата да извършва текущи дейности, да плаща режийни, да предприема действия по закупуване на оборудване и т. н., което де факто е поставило в невъзможност същата болница да изпълнява търговските си задължения и реално е причинила вреда на своите пациенти и въобще почти е преустановила своята дейност. Действията на подсъдимия можело да бъдат сведени под нарушение на т. 12 ППВС № 7/1976 г., според което като безстопанственост може да се разглежда неизпълнение или ненадлежно изпълнение на такива действия, които са влизали в кръга на служебните задължения на съответното длъжностно лице, а такива действия са били въведени конкретно с издаване на това ПМС от 2014 г., което е било сведено до неговото знание. Според ППВС задължението можело да бъде уредено нормативно или издадено съответно разрешение, или правила пряко от самото естество на възложената работа. В тази връзка било решение № 107/16.03.1979 г. по НД. № 78/79 г. на II н. о. наказателната отговорност на длъжностното лице, не се отменя, когато длъжностната безстопанственост не е била единствената и най-съществената значителна вредна последица. Счита, че следвало да разгледате подробно изложените съображения в протеста на СГП и дори да не възприемело отправеното искане за увеличаване на наказанието и изменение на правната квалификация, дасе потвърди същото в осъдителната част, с което най-малкото подсъдимият Д. е признато, че е извършил действия по безстопанственост в условията на непредпазливо деяние.

Защитникът адв.Й. счита, че обжалваната присъда е постановена в нарушение на материалния закон. При приетата от съда фактическа обстановка било невъзможно да се аргументира непредпазливост по отношение на твърдяното деяние. Ноторно известно било е, че става въпрос за банка, която се ползвала с протекцията на изпълнителната власт и в един момент, неясно защо, е поставена под особен надзор. Подс.Д. не е можел да предположи никакви проблеми, които ще възникнат, при положение, от 1996 г. всички банки работели без каквито и да е проблеми, т. е. изцяло се губ ела субективната страна на деянието.

По дело не се разбирало какво точно е деянието, което е извършено и което е довело до никакви щети на търговското дружество. При обвинителен акт, формулиран по един начин, в присъдата се стигало до изменение на обвинението не само като правна норма, преминавайки от умишлена безстопанственост към основния текст на ал. 1 за безстопанственост, извършена по непредпазливост, а и различно формулиране на фактическата част на извършени действия или бездействия и

това при положение, че няма изменение на обвинението, В мотивите на присъдата изцяло се пренебрегвал факта, че една голяма част от времето, за което се говори, е било обхванато от първата процедура, в която 3 от участващите бенки са се оказали отговарящи на условията, а останалите не. По делото имало достатъчно документи, които установяват какви са задълженията на всеки един служител при провеждане на подобна процедура. Пренебрегнат бил изцяло и факта, че по искане на МЗ трима от свидетелите по делото, служители на болницата, изготвят доклад, според който, при спазване изискванията на ПМС, болницата ще загуби около 100 000 лв от банкови такси и комисионни, като този факт бил потвърден от изслушана по делото съдебно-счетоводна експертиза. Моли жалбата да бъде уважена.

Защитникът адв.Р. твърди, че основното възражение на защитата срещу правилността и законосъобразността на обжалваната присъда се извежда от обстоятелството, че изводите на съда, свързани със субективната страна на деянието, са направени върху основата на недопустими от процесуалния закон предположения. Доказателствата по делото не установявали нито задължения, нито възможност подсъдимият да предвиди настъпването на вредни последици на управляваното от него дружество, с оглед специално на поведението му по отношение на средствата, които са били предоставени в КТБ. Поради това и без никакви аргументи съдът бил приел, че престъплението е извършено по непредпазливост в една от алтернативите по смисъла на чл. 11, ал. 3 НК, а именно небрежност. Подсъдимият не е могъл и не е бил длъжен да предвиди, че КТБ ще бъде поставена под особен надзор, респ. след това срещу нея ще започне производство по От доказателствата по никакъв начин не можело да се направи този извод, който е направил първоинстанционният съд. Обективно нямало и доказателства, които да бъдат коментирани във връзка със субективната страна на деянието – да е бил длъжен и да е могъл да предвиди. Обстоятелството, че действително е имало такова ПМС за диверсифициране на средствата на търговското дружество, което е управлявал подсъдимият, евентуално срещу концентрацията на средствата в една банка, не са предпоставка, да се прави подобен извод. Освен това, първоинстанционният съд неправилно разсъждавал и по отношение на обстоятелството, че неоправдано дълго се била проточила процедурата по избор на финансова институция. Технологичното време, което изисквала една такава процедура, не се намирало в необходимата степен под контрола на подсъдимия.

По отношение на обективната страна на деянието, смята, че както прокуратурата, така и първоинстанционният съд не е отчел че реално болница „Света Анна“ не е загубила парични средства. Вземането ѝ към КТБ съществувало в активите на тази болница и към момента то се реализира ло чрез връщане, както се виждало от доказателствата по делото, съобразно условията, които предвижда чл. 69, ал. 1 от ЗБН, Прокуратурата е повдигнала обвинение за безстопанственост, осъществена чрез разпиляване на средства Впоследствие съдът преминал към една от алтернативите на безстопанствеността, а именно или други значителни вреди, в случая изразили се в липса на възможност за теглене и за опериране със средствата на болницата, които се намират в банката. Това бил същностен елемент от материалноправната норма и срещу такова деяние подсъдимия не се е

защитавал. За извършването на такова деяние защитниците и подсъдимия разбрали от присъдата, която в този смисъл е неправилна и незаконосъобразна. Моли да се постанови решение с което да се оправдае подсъдимия Д.Д. за престъплението, за което е обвинен.

Подс.Д. се присъединява към всичко казаното от защитниците му. Прокуратурата го набедила, че Болница „Света Анна“ е била блокирана, не могли да се извършват ремонти, плащания и т. н. заради това, едни от средствата на болницата са останали, за жалост, в КТБ. Към датата на неговото освобождаване, на акционерно събрание от 12.06.2015 г., в което се отчита предходната година, ОС на акционерите приело разпределение на печалбата на дружеството за 2014 г., както следва: 10 % фонд „резервен“ – 48 514 лв и фонд „други резерви“ – 535 000 лв и т. н., т. е. печалбата на дружеството като търговско такова, извън тези средства, които са останали, а те били провизии за около 1 1/2-2 месеца, това знач ело 6 милиона и нещо, въпреки това болницата излизала на над 500 000 лв печалба. В двете банкови сметки на болницата имало 1 милион лева, т. е. ни най-малко не било е имало никакви притеснения в болницата за изплащане на заплати, извършване на ремонти, закупуване на апаратура.

Председателят на Съвет на директори бил бивш министър на здравеопазването, зам. председателя на дружеството по това време бил директора на Дирекция „Правна“ на МЗ и още в самото начало, когато се приело на заседание месец декември, че по спешност вече трябва да се проведе процедура, по предложение на подсъдимия, Съвета на директорите е приел, зам. председателя на Съвета на директорите, да консултира процедурите. На последното заседание от 20.05., пет месеца по-късно, самият този член на Съвета на директорите – директора на Дирекция „Правна“, казала, че за нея тази материя е много икономическа и не знае какво решение да се гласува. На последното заседание председателят искал да се прави трета процедура, по предложение на подсъдимия, с тези банки, които са класирани да се сключат договорите Съвета на директорите приел това решение.

В болницата действали тежки Вътрешни правила, изготвени от експерти – специалисти и всека една служба, управление и дирекция си имала своите задължения, а Вътрешните правила за планиране, организация и контрол на обществените поръчки по ЗОП били панацея. Заявява, че се чувства напълно невинен.

Въззивният съдебен състав като прецени доводите на страните, материалите по делото и съдопроизводствените действия на първоинстанционния съд, след като провери служебно изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Въз основа на събраните в хода на производството доказателства се установява от фактическа страна, че подс. Д. В. Д. е роден на *** г. в гр. ***, българин, български гражданин, с виеше образование, женен, работи, неосъждан. В периода от 31.08.2000г. до 17.06.2015г. подсъдимият Д. В. Д. заемал длъжността „***“ на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, въз основа сключен договор за управление. Болницата била лечебно заведение по Закона за лечебните заведения структурирана като акционерно търговско дружество с държавно участие в капитала, надхвърлящо 50% и с предмет на

дейност осъществяване на болнична помощ. Същото било регистрирано като акционерно с Решение №1/21.09.2000г. по ф.д. 11227/2000г. на СГС, като капиталът му бил 61.72 % държавна собственост и 38.28 % - общинска. Юридическото лице било с едностепенна система на управление - Общо събрание на акционерите и Съвет на директорите, като се представлявало от изпълнителния си директор.

На 18.09.2013г. бил избран Съвет на директорите в състав доц. д-р Б. Т. Ф., д-р Д. В. Д., д-р И. М. М., д-р А. Г. М. и Л. Б. В. - юрист. За председател на Съвета на директорите бил избран доцент д-р Б. Ф., а за зам. председател - Л. В.. За *** бил избран подсъдимият д-р Д. В. Д.. На същата дата бил сключен договор за управление с д-р Д. В. Д. Съгласно т.4.1. от Договора той имал задължение да управлява и представлява дружеството съобразно закона, устава, решенията на Съвета на директорите и договора за управление, както и да представлява дружеството и защитава интересите му пред съдебни, банкови и други компетентни органи и институции в страната.

На 27.05.2013г. било прието ПМС№127/2013г. на Министерски съвет на Република България, което било публикувано в ДВ, бр.49 от 04.06.2013г. и влязло в сила на 07.06.2013г. С него било прието допълнение на Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, като се въвеждали Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни и финансови институции. С Постановлението бил определен и шестмесечен срок, в който дейността на търговските дружества с над 50% държавно участие в капитала, които те контролират, да бъде приведена в съответствие с правилата, посочени в същото Постановлението. Целта на последното било постигане на деконцентрация на парични средства във финансови институции на дружествата с държавно участие, указани в Постановление на МС 127/27.05.2013г. Всички държавни дружества и дружествата, които те контролират, с балансова стойност на паричните средства над 3 000 000 лева, следвало да разпределят средствата си в поне четири банки, така че нетната експозиция към една банка да не надвишава 25%. Точните суми били предмет на търговска тайна, но те не следвало да надвишават 25% концентрация от собствените парични средства на определено дружество в една банка.

С писмо рег. № 04-20-106/25.06.2013г. на министъра на здравеопазването - д-р Т. А., адресирано до изпълнителните директори и управители на търговски дружества с над 50% държавно участие в капитала, се изисквало в срок до 26.06.2013г. да се представят становища относно практическото приложение на процесното Постановление и Правилата към него и евентуалните трудности, които биха могли да настъпят в процеса на тяхното прилагане. Било указано становището да бъде изготвено от управителния орган (съвет на директорите или управител) на съответното търговско дружество, в което правата на държавата се упражняват от министъра на здравеопазването.

В отговор на писмото било изпратено становище, подписано от *** на УМБАЛ „Св. Анна“-София АД – подс. Д., изготвено от „Финансово-икономически отдел“ и Отдел „Обществени поръчки“ с изх.№04-1870/27.06.2013г., в което се сочело, че на 23.04.2013г. УМБАЛ „Света Анна“ - София АД е изпратила покани до три големи финансови институции -

„Общинска банка“ АД, „Корпоративна търговска банка“ АД (КТБ-АД), „Уникредит Булбанк“ АД, с цел избор на изпълнител с предмет - предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД. Сочело се, че на 24.05.2013 г. болницата е сключила договор за срок от две години с банка „КТБ“ АД, която е предоставила икономически най-изгодната оферта не само за лечебното заведение, но и за неговия персонал. Застъпвало се становище, че Правилата за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции (Приложение №3 към чл.136 от Постановление №127 на МС), са приложими и за УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, но привеждане на дейността на дружеството в съответствие с тях би довело до съществени загуби на финансов ресурс изразяващи се в значително по-големи разходи за такси и комисионни при прехвърляне на средства от медицинската дейност на болницата, от една банка в друга; намаляване значително приходите от лихви по депозити; невъзможност лечебното заведение да получи икономически най-изгодните условия; нарушение на принципите на ЗОП, които били в колизия с въведените Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции. Било застъпено виждането, че с въвеждането на т.3 от Правила за концентрация, се нарушавали правата за свободно управление на финансовите средства на лечебните заведения, което не било в полза на самите дружества, а на финансовите институции, доколкото голяма част от финансовите средства, предназначени за лечение на пациенти ще бъдат изплащани за такси на кредитни и финансови институции, а не за работни заплати на персонала.

С писмо на Министъра на здравеопазването с рег. № 20-00-1363/13.12.2013г. до Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД по повод приложението на Постановление №127 на МС били указани предвидените в постановлението санкции за неизпълнение на Правилата за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции, които следвало да бъдат включени като клаузи в договорите за възлагане на управлението на съответното дружество под формата на анекс към договора за възлагане управлението на лечебното заведение. Било указано, че в раздел 6 от договора за възлагане управлението на дружеството „Размер на възнаграждението на ****“ следва да се добави текст със следното съдържание: „Съветът на директорите има право да намали определеното възнаграждение на *** с до 50 на сто за срок до три месеца, в случай че същият действа в нарушение на Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции, уредени в ПРУПДТДЦУК и/или не представя необходимата информация в сроковете, посочени в договора, определени с нормативен акт или от министъра на здравеопазването, както и от упълномощено от него лице“. Изисквало се в срок до 20.12.2013г. да бъде представено в министерството копие от сключения анекс с посоченото по-горе съдържание.

На 16.12.2013г., било проведено заседание на Съвета на директорите. На него *** подс.Д. докладвал писмото от Министерство на здравеопазването с изх. № 20-00-1363/13.12.2013г. като поставил на обсъждане пред членовете на Съвета на директорите въпроса относно

прилагането на Постановление №127 на МС. Св. Ц. Ф.-главен счетоводител, разяснила в детайли изискванията и сроковете за въвеждането им - до края на м. ноември 2013г. В това заседание Съветът на директорите взел решение да се изготви и качи публична покана на сайта на Министерство на здравеопазването, в поне един ежедневник и на сайта на лечебното заведение, за избор на финансови институции, изготвена съгласно правилата описани в ПМС 127/2013г.

Със заповед на *** №904/17.12.2013г., била назначена комисия, в чиито състав влизали главната счетоводителка Ц. Ф., М. И. Ж. (ревизор „вътрешен контрол“) и М. Н. - юрисконсулт в отдел ОПД. Задачите на комисията били да се запознае с правилата за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции, съгласно Приложение №3 към чл.13б от Раздел V от ПМС 127/27.05.2013г.; да подготви документация за обявяване на процедура по ЗОП за избор на кредитна/финансова институция.

Комисията изготвила покана с изх.№04-3107 от 21.12.2013г. и образци на документи, включително техническо предложение. Обществената поръчка била с предмет „Предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД“.

Със заповед №59 от 20.01.2014г. на *** подс. Д. Д. била назначена комисия, в чиито състав влизали главната счетоводителка Ц. Ф., М. И. и М. Н. - юрисконсулт. Задачи на комисията били да разгледат постъпилите в лечебното заведение оферти за избор на кредитни институции за нуждите на МБАЛ „Света Анна“ - София АД, както и да състави протокол за разглеждането и оценка на представените оферти по обявените критерии. В изпълнение на тази заповед бил изготвен протокол от членовете на комисията, в който подадените оферти били систематизирани по количествени и неколичествени критерии, като критерий за оценка бил икономически най-изгодната оферта. На 31.01.2014г. се провело заседание на Съвета на директорите на болницата, по време на което главната счетоводителка - свидетелката Ф. докладвала, че е проведен конкурс от комисията, назначена със заповед на *** №904/17.12.2013г., в резултат на което били подадени осем оферти от български банки, от които пет не отговаряли на изискванията, в резултат на което за оценка и класация били допуснати три банки, - „КТБ“ АД, „Инвестбанк“ АД и „Общинска банка“ АД, а не необходимите четири, с които биха били спазени Правилата за концентрация. Представен бил доклад с вх. 01-993/29.01.2014., в който се посочвало, че депозитът на болницата в банка „КТБ“ АД е около шест милиона лева. В заседанието било взето решение да се уведоми Министерство на здравеопазването за резултатите от проведения конкурс, а ако не се получи бърз отговор от последното, да се проведе нов конкурс, който да се публикува на сайта на Министерство на здравеопазването и в един ежедневник.

На 07.02.2014г., се провело извънредно заседание на Съвета на директорите на болницата, по време на което било взето решение за обявяване на нова процедура по избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги. В тази връзка със Заповед №127/07.02.2014г. *** д-р Д. Д. назначил комисия в състав главната счетоводителка Ц. Ф., М. И. Ж. и М. Н. -

юрисконсулт в отдел ОПД, която имала за задачи: да подготви документацията за публикуване на нова обява за провеждане процедура за предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД за срок от една година; да качи поканата на сайта на Министерство на здравеопазването, на сайта на лечебното заведение, както и да публикува поканата във в. „Труд“.

С писмо рег.№33-04-4/06.02.2014г. на министъра на здравеопазването, получено в деловодството на болницата на 10.02.2014г *** на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД бил уведомен, че поставените от д-р Д. въпроси - дали да бъдат сключени договори с три банки (което не е в съответствие с изискването на т.3.2 от Приложение №3 към ПРУПДТДДУК) или да бъде обявена нова процедура касаят оперативното управление на дружеството, за което решения се вземат от *** или от Съвета на директорите, а не от мажоритарния акционер на търговското дружество.

Със Заповед №160/28.02.2014г., *** д-р Д. Д. назначил комисия в състав главната счетоводителка Ц. Ф., М. И. Ж. и М. Н. - юрисконсулт в отдел ОПД със задачи: да разгледа постъпилите в лечебното заведение оферти

В изпълнение на заповед №160/28.02.2014г. комисията разгледала подадените седем оферти на български банки по предвидените количествени и неколичествени критерии. На първо място била класирана Корпоративна търговска банка АД, а след нея „Инвестбанк“ АД, Банка ДСК ЕАД и Общинска банка АД. Изготвен бил протокол от 28.02.2014г. с вх.№01-2706/12.03.14г. за извършено крайно класиране, както и Доклад от името на комисията до *** на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, вх.№01-2707/12.03.14г., в който се описвала дейността по класирането на подадените оферти. Извършен бил анализ на финансовото състояние на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, при който било констатирано, че към 12.03.2014г. УМБАЛ „Света Анна“ - София АД има финансови средства в размер на 6 066 033 лева в „КТБ“ АД по действащ към момента договор, като средствата били разпределени както следва: по разплащателна сметка - 392 318 лева; по депозитни сметки - 5 673 715 лева. УМБАЛ „Света Анна“ - София АД попадала в т.3.1, според която възложители с балансова стойност на паричните средства над 3 000 000 лева, спазват правилата за концентрация, определени в т.3.2 - 3.5 за разпределение на финансовите средства в четири различни банкови институции, като се предлагала и схема на разпределение на финансовите средства на лечебното заведение. В доклада се сочило още, че разпределянето на паричните средства на дружеството (намиращи се към онзи момент по сметки на „КТБ“ АД), съгласно предложената схема, ще реализира загуби от 102 386 или 41 % от годишния приход от лихви по депозити, като в това число не са включват такси и комисионни при прехвърлянето на финансовите средства.

На заседание на СД, проведено на 24.03.2014г. била изнесена информация от главната счетоводителка св.Ф., че е проведен втори конкурс, на който били класирани четири банки - „КТБ“ АД, „Инвестбанк“ АД, „Банка ДСК“ ЕАД и „Общинска банка“ АД. Същата разяснила пред Съвета на директорите, че след като се обяви резултата от проведения конкурс следва да се сключат договори с класираните банки, което изключва възможността да бъдат прехвърлени средства от депозитните сметки на лечебното заведение

на деня на падежа и това би довело до реализиране на загуби. Членовете на Съвета на директорите се обединили около разбирането, че независимо от негативните последици за дружеството, правилата за концентрация на финансови средства, заложен в разпоредбите на ПМС №127/27.05.2013г. следва да се спазят. Подс Д. застъпил становището, че едно ПМС не е над законите в Република България и че процесното постановление е неприложимо в заведенията за болнична помощ, като би трябвало да се отнася единствено до търговски дружества с над 50% държавно участие - стопански предприятия. За да аргументира решението си *** заявил, че не е в състояние да носи отговорност за реализирана загуба на лечебното заведение в резултат от прилагането на постановлението в очакван размер от около 100 000лв., доколкото тези средства би могло да бъдат използвани за текущи нужди на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД.

С писмо с изх.№04-1298/31.03.2014г. на *** и председателя на Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД бил уведомен и мажоритарният акционер в капитала на дружеството за резултата от повторно проведената процедура за осъществяване на избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции за нуждите на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД. В писмото се сочило, че лечебното заведение щяло да бъде принудено да предостави голяма част от финансовите си средства на банкови институции с нисък кредитен рейтинг според ВСРА в нарушение на принципите на ЗОП, като УМБАЛ „Света Анна“ - София АД щяла да намали годишния приход от лихви по депозити, което от своя страна щяло да доведе до по-нисък финансов резултат и нарушаване финансовия мениджмънт на дружеството, чиито загуби щели да възлязат на 102 386 лв., т.е. 41% от годишния доход на дружеството от лихви по депозити. Било направено искане за даване на разрешение УМБАЛ „Света Анна“ - София АД да сключи договор с финансова институция с най- добри икономически показатели на база извършеното класиране.

В отговор на това писмо на *** на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД последвало такова рег.№33-04-16/14.04.2014г. на Министъра на здравеопазването - д-р Т. А., с което се давали разяснения и указания, че съгласно чл.136, ал.3 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала /ПРУПДТДЦУК/, когато финансовата услуга е обект на обществена поръчка, възложителите на обществената поръчка, по смисъла на Закона за обществените поръчки /ЗОП/, провеждат процедурата при условията и реда на ЗОП, като задължително прилагат Правилата за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции, но само в частта им за концентрация и отчетност и контрол, както и че от гледна точка на ЗОП, в рамките на една процедура могат да се изберат няколко финансови институции, ако поръчката е разделена по обособени позиции, като за всяка позиция се приложи критерия „икономически най-изгодна оферта“ и се спазят ограниченията за концентрация. Указано било още, че за да се гарантира изборът на четирима различни изпълнители, възложителят трябва да допусне възможността да се подават оферти само по една позиция. В отговора на министъра на здравеопазването изрично се посочвало, че повишените разходи и пропуснати ползи са цената, която

възложителите следва да поемат за ограничаване на риска и диверсификация на паричния ресурс, като е необходимо да се положат усилия за минимизиране на евентуалните негативни ефекти. Според министър А. нямало изискване възложителят да избира най-малко четири обслужващи банки и да разпределя между тях платежните си услуги по равно, с оглед на което част от банките могат да предоставят само услугата съхранение на пари, а друга банка би могла да предоставя платежни услуги, като независимо от размера на паричните средства, обслужващата банка (предоставяща услуги по т. 1.3.2 от Правилата) може да бъде и само една, а нетната експозиция да се регулира чрез депозити в няколко други банки (предоставящи услуги по т. 1.3.1 от Правилата).

На 20.05.2014г било проведено заседание на Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна“- София АД на което подс. Д. запознал членовете на Съвета на директорите с писмо рег. № 33-04-16/14.04.2014г. на Министъра на здравеопазването д-р А.. Съветът на директорите взел единодушно решение - съгласно проведената процедура за осъществяване избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги да се сключат договори с класираните банки, с най- малко загуби за дружеството; лечебното заведение да има една разплащателна сметка в ВСРА в нарушение на принципите на ЗОП, като УМБАЛ „Света Анна“ - София АД щяла да намали годишния приход от лихви по депозити, което от своя страна щяло да доведе до по-нисък финансов резултат и нарушаване финансовия мениджмънт на дружеството.

Съгласно ЗОП, възложителят - УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, представляван от *** д-р Д., бил длъжен да сключи договори с избраните финансови институции в срок от един месец от решението за определяне на изпълнител (в конкретния случай от 20.05.2014г., на която дата е взето решение от Съвета на директорите за сключване на договори с класираните банки). Към 20.06.2014 г. бил сключен договор за откриване и водене на разплащателна сметка с „Инвестбанк“ АД, подписан за УМБАЛ „Света Анна“ - София АД от страна на *** – подс. Д.Д., като паричните средства на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД продължили да се държат по сметки в „КТБ“ АД.

Към 20.06.2014г. лечебното заведение имало две разплащателни сметки в КТБ АД: разплащателна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 03.12.2008г.; разплащателна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 27.05.2014г.

УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, разполагало и със средства по депозити в „КТБ“ АД по следните депозитни сметки:

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 15.12.2008г.;

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 23.12.2008г.;

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 04.02.2009г.;

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 01.09.2009г.;

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 19.03.2011г.;

депозитна сметка в лева с IBAN: ***, открита на 02.05.2011г.

В периода до 2012г. били сключвани месечни договори за

посочените депозити, като лихвите били постоянни до май 2011г., когато от 3,6% станала 4,5%.

На 20.06.2014г. Корпоративна търговска банка била поставена под специален надзор, а паричните средства на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД в общ размер от 6 428 197.53 лв. (5 773 859.41 лева по депозитни сметки и 654 338.12 лева по разплащателни) били блокирани. След случилото се с „КТБ“ АД на заседание на Съвета на директорите, проведено на 30.10.2014г. *** подс. Д., с оглед вероятността да бъде отнет лиценз на банката предложил проект на Договор за цесия между болницата и ТЕЦ „Марица изток 2“ ЕАД, с. Ковачево, съгласно който УМБАЛ „Света Анна“ - София АД да цедира своето вземане към „КТБ“ АД в размер на 6 090 856,38лв. (без сумата подлежаща на възстановяване от гаранционния фонд), в полза на цесионера ТЕЦ „Марица изток 2“ ЕАД, срещу отложено плащане на вземането в срок от шест месеца. Предложението било прието с единодушие от членовете на Съвета на директорите, като било възложено на *** да подпише договора за цесия с посоченото дружество, като за целта да уведоми Министерство на здравеопазването.

Министърът на здравеопазването бил уведомен за взетото решение на Съвета на директорите и с писмо с рег.№33-04-44/04.11.2014г. по повод представения от *** д-р Д. проект на договор за цесия между УМБАЛ „Света Анна“ - София АД и ТЕЦ „Марица изток 2“ ЕАД, било отговорено, че при липса на пълна информация не може да бъде изяснена правната и фактическа страна на направеното предложение. С писмото били дадени указания към Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна“- София АД да предприеме действия относно депозитите в „КТБ“ АД при максимална защита интересите на лечебното заведение.

С писмо 02-1453/30.12.2014г. квесторите на „КТБ“ АД уведомили УМБАЛ „Света Анна“ - София АД, че на лечебното заведение са били предоставени привилегирани лихвени условия в отклонение от обявените от банката условия, които тя е длъжна да прилага към своите вложители. Изразено било становище, че в случая е налице изключение по смисъла на чл.5, ал.1, т.1 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, с оглед на което на УМБАЛ „Света Анна“- София АД не следва да се изплати гарантирания размер на влоговете.

За времето от 17.03.2015г. до 11.06.2015г. съгласно годишен план на Дирекция „Вътрешен одит“ към Министерство на здравеопазването на главен вътрешен одитор - Е. Ш. и старши вътрешен одитор - В. Г. било възложено да извършат одит на УМБАЛ „Света Анна“ - София АД. Одитът обхванал период от 01.01.2013г. до 31.12.2014г. Изготвен бил предварителен доклад, според който съгласно §3 от преходните и заключителни разпоредби на Постановление №127 на МС от 27.05.2013г. в шестмесечен срок от влизане в сила на постановлението, органите за управление и контрол на търговските дружества и държавните предприятия е следвало да приведат дейността си в съответствие с правилата по Приложение №3, но в конкретния случай след изтичане на горепосочения срок, правилата не били спазени от страна на болницата, като взетото решение за избор на банки за прехвърляне на паричните средства на дружеството не е довело до сключване на договори и

привеждане дейността на търговското дружество в съответствие с Правилата в посочения в Постановлението срок.

Така приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото доказателства, съдържащи се в обясненията на подсъдимия Д., показанията на св. Ц. Ф., М. Ж., дадени пред СГС и в хода на досъдебното производство, приобщени по реда на чл.281, ал.4 във вр. с ал.1, т.2. пр. 2 от НПК - частично, Б. А., депозирани пред СГС и на досъдебното производство, прочетени на основание чл.281, ал.4 във вр. с ал.1, т.2, пр. 2 от НПК - частично, Б. Б., М. Г., О. Р., Е. Ш., дадени в хода на съдебното следствие пред СГС и тези на досъдебното производство, приобщени на основание чл.281, ал.5 във вр. с ал.1, т.2, пр.2 от НПК, В. Г., И. М., М. Н., А. М., Б. Ф., С. Б., Т. А. - Р., Ц. Т., Д. Н., Л. В. , както и от писмените доказателства и доказателствени средства - свидетелство за съдимост на подс.Д., протоколи за проведени заседания на Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, заповеди за провеждане на процедури и определяне на комисии, доклади, протоколи на назначените комисии във връзка със започната процедура за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, кореспонденция между Министерство на здравеопазването и УМБАЛ „Света Анна” - София АД, Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с Постановление №112 на Министерския съвет от 2003г. ведно с Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции, одитен доклад ВО-5/08.07.2015., Договор за възлагане на управление на УМБАЛ „Света Анна” - София АД от 18.09.2013г., ведно с допълнително споразумение от 17.12.2013г., Правила за работа на Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, длъжностна характеристика, договори и анекси между УМБАЛ „Света Анна” - София АД, „Кооперативна Търговска Банка“ АД, „Инвестбанк АД“ и „Банка ДСК“ ЕАД за периода 03.12.2008г.- 09.10.2014г., справка за ползван годишен отпуск от д-р Д. В. Д. за периода 01.01.2014г. до 30.06.2014г., е изх. №04-2293/06.10.2016 г., справка за открити депозити на УМБАЛ „Света Анна” - София АД в „КТБ“ АД и начислени лихви по години, считано от 2009г. до 2014г. включително, справка от синдиците на „КТБ“ АД относно наличностите и движенията по сметките на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, Доклад №ДИ 1СФ-68/29.09.2016г. за извършена финансова инспекция на УМБАЛ „Света Анна” - София АД и заключение от него от 31.10.2016г., писмо от заместник- министъра на здравеопазването с изх. №66-00-49/21.03.2018г. с приложения - обратни разписки, справка от синдиците на „КТБ“ АД с изх. №1975/25.04.2018г. относно сметките и наличностите по тях е титуляр Д. В. Д., ведно е приложения, доклад от Б. Б. - секретар на Съвета на директорите на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, приемо-предавателен протокол, ведно с приложения, писмо от на УМБАЛ „Света Анна” - София АД е вх. №40723 от 26.03.2019г. ведно е приложения; експертизи - съдебно-счетоводна и оценителна експертиза, допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, както и събраните допълнително доказателства в хода на въззивното съдебно следствие пред предходния и настоящия въззивен състав - писмо от КТБ АД, с което се уведомява съда, че УМБАЛ „Света Анна“ АД -

София е включено в Първата частична сметка за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ АД с приети вземания по чл.69, ал.1 под №4486 със сума в размер на 740 014, 14 лева. Разпределената сума е изплатена от обслужващата банка „Уникредит Булбанк“ АД на 21.10.2019 година, писмо от МБАЛ „Света Анна“ АД, че за периода 01.01.2013 г. до 01.07.2015 год. не е бил установен ред на връчване на съответните служители на протоколи от проведени заседания на СД, справка от УМБАЛ „Света Анна“ АД – София за получени към 29.09.2021г. от разпределението на вземанията на кредиторите на КТБ АД суми в общ размер на 1 446 997,42 лева, писмо от фонд за гарантиране на влоговете изх.№40-0009/29.09.2021г.

При установените фактически обстоятелства от предмета на доказване въззивната инстанция приема, че подсъдимият не е извършил престъплението за което е предаден на съд, нито това за което е признат за виновен от първоинстанционният съд.

Софийска градска прокуратура е внесла в СГС обвинителен акт и е поддържала по същество обвинение срещу подс.Д. за това, че в качеството му на длъжностно лице-*** на УМБАЛ „Света Анна” - София АД, през периода 26.06.2013г.-20.06.2014г. умишлено не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество и възложена работа, като умишлено не изпълнил Постановление № 127 на Министерския съвет от 27.05.2013 г. за допълнение на Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала (отм.) и решение на Съвета на директорите, прието с Протокол №14 от 20.05.2013г. и от това последвало разпиляване на имущество, собственост на УМБАЛ „Света Анна” - София АД в размер на 4 821 148,15 лева. С присъда № 117 от 08.05.2019 г. на Софийски градски съд по НОХД № 5780/2018г. подсъдимият Д. В. Д. е признат за виновен в това, че за времето от 27.11.2013г. до 20.06.2014г. в посоченото от прокуратурата длъжностно качество не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество и възложена работа, като не изпълнил Постановление № 127 на Министерския съвет от 27.05.2013 г. и решение на Съвета на директорите, прието с Протокол №14 от 20.05.2013г. и от това последвали значителни щети за УМБАЛ „Света Анна” - София АД в размер на 4 821 148,15 лева.

Категорично е доказано по делото, че подсъдимият Д. през инкриминирания период е заемал длъжността „***“ на дружеството УМБАЛ „Света Анна“- София“АД. Болница „Света Анна“АД, гр. София е лечебно заведение по Закона за лечебните заведения, с предмет на дейност осъществяване на болнична помощ. Дружеството било регистрирано като акционерно такова с фирма „Многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна“-София“АД в СГС с решение №1/21.09.2000г. по ф.д. 11227/2000г., със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 1“, ул. „Димитър Моллов“, №1. В дружеството държавата притежавала 61,72% от капитала, а останалата част била разпределена между общините от Софийска област. Видно от сключен договор за управление от 18.09.2013г., наред със задължението да управлява и представлява дружеството, подсъдимият Д. имал задължение и да управлява финансите на дружеството, като анализира и планира финансовите средства, контролира паричните средства и контролира счетоводната отчетност. С оглед на това през

процесния период той е бил длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1, б.“б“ от НК. Длъжностното качество на подсъдимия не е достатъчно, за да се обоснове съставомерност на поведението му, така, както твърди прокуратурата и по начина приет от първоинстанционния съд. С присъдата е прието, че състава на престъплението по чл.219, ал.1 от НК е осъществен от подсъдимия чрез бездействие-не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество и възложената работа, като не предприел своевременно действия в изпълнение на процесното Постановление на МС№127 от 27.05.2013г. Съдът е пояснил, че подс.Д. „започнал активни действия по прилагане на процесното постановление едва след изтичане на предвидения за това шест месечен срок“, без да посочи кои от задълженията си всъщност той не е изпълнил, могъл ли е при приетата за установена фактическа обстановка да ги изпълни и от негово неизпълнение ли са настъпили съставомерни последици. За разлика от прокурора, съдът е счел, че тези последици не са се изразили в „разпиляване“ на имущество на болницата, а в настъпването на други значителни вреди. Въззивният съд приема за неоснователно твърдението на защитниците на подсъдимия, че по този начин съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е признал подсъдимия за виновен по обвинение, което не му е било предявено по надлежния ред. Преминаването на съда към една от алтернативите на формите на щетата при безстопанствеността, а именно други значителни вреди, в случая изразили се според приетото в мотивите към присъдата в липса на възможност за теглене и за опериране със средствата на болницата, които се намират в банката, не е недопустимо изменение на обвинението без да се спази процесуалния ред за това, както твърдят защитниците. Прокуратурата действително е повдигнала обвинение за безстопанственост, осъществена чрез разпиляване на средства, а съдът е преминал към алтернативната форма-други значителни щети. Както според прокурорът, така и според съда, вредите са се изразили в липса на възможност за теглене и за опериране със средствата на болницата, които се намират в банката. С оглед на това е неоснователно твърдението на защитниците, че подсъдимия не се е защитавал срещу такова обвинение. Няма същностна разлика между твърдяното от прокурора и приетото от съда, която да обосновава необходимост от изменение на обвинението по реда на чл.287 от НПК. Касае се за обвинение за същото престъпление без съществено изменение на обстоятелствената му част. В чл.219, ал.1 от НК са посочени четири форми на престъпния резултат при безстопанствеността-значителна повреда, унищожаване, разпиляване на имущество или друга значителни щети. Прокурорът е вменил на подсъдимия като престъпен резултат от бездействието му разпиляване на имущество собственост на МБАЛ“Света Анна“АД, изразяващо се в невъзможност за теглене и опериране със средства на болницата. Съдът е приел, че престъпния резултат се е изразил в значителни щети за болницата също представляваща невъзможност за теглене и опериране със средствата ѝ. Касае се за различно терминологично определяне на едни и същи като резултат вреди-според прокурорът те са от „разпиляване на имущество“, а според съдът- други значителни щети. Вярно е, че между „разпиляване“ и „други значителни щети“ има същностна разлика, доколкото в първият случай предмета на престъплението не може да се използва по предназначение, а във втория се

визират всички възможни случаи на безстопанственост извън „повреда“, „унищожаване“ и разпиляване“, но с оглед на изложените както в обвинителния акт, така и в мотивите към присъдата фактически обстоятелства въззивният съд приема, че в случая не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, така както твърдят защитниците и присъдата не е незаконосъобразна на това основание, тъй като не е налице съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението. Тя е незаконосъобразна поради неправилно приложение на материалния закон, тъй като съдът не е съобразил ред относими към съставомерността на деянието факти и обстоятелства.

Съдът не е изложил убедителни съображения към кой момент приема, че престъплението е извършено и кога е настъпил съставомерния според него резултат. Според отразеното в атакуваната присъда, през периода 27.11.2013г.-20.06.2014г. подс.Д. не е положил „достатъчно грижи за управление и запазване на повереното му имущество“. Периода е определен от изтичане шест месечния срок указан с Постановление на МС№127 от 27.05.2013г. до момента на поставяне под особен надзор на „КТБ“ АД. Все пак в мотивите са очертани ред фактически действия на подсъдимият през същия период-участие в заседания на съвета на директорите, издаване на заповеди за назначаване на комисии за събиране на оферти и избор на финансови институции, кореспонденция с МЗ и т.н. Съдът не е дал никакъв отговор на въпроса, така предприетите от подсъдимия действия в какво отношение се намират с твърденията на прокурора за негово бездействие през същия период. Отбелязано е, че подс.Д., като *** имал задължение да привежда в изпълнение взетите от Съвета на директорите решения, но не е очертано в мотивите собственото му деяние, за което счита, че осъществява съставомерните признаци на престъплението. Приемайки като относимо единствено задължението на *** да реализира в посочения срок съдържанието на Постановление № 127 на Министерския съвет от 27.05.2013 г. за допълнение на Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала (отм.) и позовавайки се на § 3 от ПЗР указващ на органите на управление и контрол на търговските дружества с над 50% държавно участие в капитала, включително лечебните заведения, да приведат в срок от шест месеца дейността си в съответствие с Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции по приложение № 3 към чл. 136 от Правилника, на избора на подсъдимия за ***, на сключения договор за управление с председателя на Съвета на директорите, който определял правата и задълженията на подсъдимия като ***, първоинстанционният съд необосновано е приел, че подс.Д. е осъществил състава на престъплението по чл.219, ал.1 от НК. Това е така, защото съдът не е съобразил в пълнота установените от него факти и е направил грешен извод за съставомерно поведение на подсъдимия.

Видно от приложените писмени доказателства на 23.04.2013г. болница „Света Анна“ - София АД е изпратила покани до три големи финансови институции - „Общинска банка“ АД, „Корпоративна търговска банка“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД, с цел избор на изпълнител с предмет – „Предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции

за нуждите на болница „Света Анна“ - София АД“. Видно от протоколите от дейността на комисията при определянето на критериите за оценка на офертите и методика за определяне на тежестта им в комплексна оценка, лечебното заведение се е ръководило изцяло от Насоки за прилагане на добри практики при избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции по смисъла на Закона за кредитните институции, дадени от Министъра на здравеопазването на 25.08.2010г. Изборът на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за болница „Света Анна“ - София АД за срок от две години, се осъществявал на основание чл.14, ал.5, т.2 от ЗОП и видно от приложения договор на 24.05.2013 година, болница „Света Анна“ - София АД сключила такъв за срок от две години с банка КТБ-АД, която предоставила икономически най- изгодната оферта както за лечебното заведение, така и за неговия персонал. След тази дата, в последните дни на управлението на правителството на служебния Министър-председател М. Р., на 27.05.2013г. било прието Постановление №127, обнародвано на 04.06.2013г., и влязло в сила от 07.06.2013г. С него бил определен шест месечен срок, в който дейността на търговските дружества с над 50% държавно участие в капитала и на дружествата, които те контролират, да бъде приведена в съответствие с Правилата, посочени в постановлението.

Видно от писмо на Министъра на здравеопазването д-р Т. А., рег. №04-20-106/25.06.2013г., адресирано до изпълнителните директори и управители на търговски дружества с над 50% държавно участие в капитала от системата на здравеопазването, от тях се изисквало в срок до 26.06.2013г. да се представят становища относно практическото приложение на Правилата, визирани от ПМС 127/2013г. и евентуалните трудности, които биха могли да настъпят в процеса на тяхното прилагане. От писмо изх.№04-1870/27.06.2013г. подписано от подс.Д. е видно, че Министерството било уведомено, че приложението на Постановлението би довело до финансови загуби за дружеството. От този факт не могат да се направят изводи, че подс.Д. умишлено не е искал да изпълни процесното Постановление и по този начин да нанесе вреда на лечебното заведение. Изложените от него аргументи, без значение дали по същество са правилни или не, сочат, че е той е изразил позицията си, така, както е бил поканен от Министъра на здравеопазването. Въпреки субективното си мнение, след проведено заседание на СД видно от Заповед на *** №904/17.12.2013г, била назначена съответната комисия, която изготвила покана с изх.№04-3107 от 21.12.2013г. и образци на документи, вкл. техническо предложение, с което бил спазен зададеният в заповедта срок. Обществената поръчка била с предмет „Предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на болница „Света Анна“ - София АД“. Видно от изготвения протокол, подадените оферти били систематизирани по количествени и не количествени критерии, като критерий за оценка бил икономически най-изгодната оферта.

Следователно, от доказателствата по делото е видно, че подсъдимия не е бездействал през посочения от съда период, тъй като именно в резултат на негови действия се е развила процедура за изпълнение указанията дадени с ПМС 127/2013г. Видно от приложения протокол от заседанието на СД,

проведено на 31.01.2014г., главната счетоводителка св.Ф. е докладвала, че е проведен конкурс от комисията, назначена със заповед на *** №904/17.12.2013г. Подадени били осем оферти от български банки, от които пет не отговаряли на изискванията. За оценка и класация били допуснати три банки - КТБ АД, Инвестбанк АД и Общинска банка АД, а не необходимите четири. В тази връзка било взето решение да се уведоми МЗ за резултатите от проведения конкурс, а ако не се получи бърз отговор от МЗ, да се проведе нов конкурс.

Видно от писмените доказателства на 07.02.2014г., било проведено извънредно заседание на СД и взето съгласно отразеното в протокола за него решение за обявяване на нова процедура. В тази връзка по делото е доказано, че със Заповед №127/07.02.2014г., *** подс.Д. назначил нова комисия за провеждане на повторна процедура за избор.

Видно от Заповед №160/28.02.2014г., комисията била в състав главната счетоводителка Ц. Ф., М. И. Ж. (ревизор „вътрешен контрол“), и М. Н. - юрисконсулт в отдел ОПД. Комисията съгласно показанията на посочените лица и приложения протокол, разгледала постъпилите в лечебното заведение оферти за избор на изпълнител с предмет - Предоставяне на финансови услуги от финансови или кредитни институции за нуждите на болница „Света Анна“ - София АД за срок от една година. На първо място била класирана Корпоративна търговска банка АД, а след нея - Инвестбанк АД, Банка ДСК ЕАД и Общинска банка АД. Видно от доклад на комисията до *** на болница „Света Анна“ - София АД, вх.№01-2707/12.03.17г., в него се описвала дейността по класирането на подадените оферти.

Описаните действия на подс.Д. и на други лица от състава на лечебното заведение сочат, че първият не е бездействал през процесния период, така, както е приел съда. Вярно е, че освен комуникацията с Министерство на здравеопазването, първите действия по привеждане на изискванията за диверсификация на финансите на болницата са предприети след изтичане на шест месечния срок, но съдът изобщо не е обсъждал каква е причинно-следствената връзка между изтичане на срока даден с Постановлението и вменявания престъпен резултат. От избраната от прокурора и съда формулировка се налага извод, че резултата според тях е настъпил с поставянето на КТБ под особен надзор-момента от който МБАЛ“Света Анна“АД не е могла да оперира свободно със средствата по сметките в тази банка. Този резултат се свързва с бездействие на подсъдимия, въпреки, че както в обвинителния акт, така и в мотивите към присъдата са описани ред негови действия-назначаване на комисии, участие в съвет на директорите, кореспонденция с Министерството на здравеопазването, свързани с привеждане в изпълнение на Постановление 127/2013г.

Прокурорът не е съобразил указанията дадени с Постановление № 7/76 г. на Пленума на Върховния съд на Република България, съгласно които е нужно при разпиляване паричните средства да престанат да бъдат част от патримониума на болницата, защото при разпиляване реално намалява актива на имуществото към определен момент. Установява се по делото, че вредата не се е изразила в необратима загуба, поради наличието на висящо производство по несъстоятелност на „Кооперативна търговска банка“ АД. Именно поради това и към настоящия момент от производството, видно от

събраните във въззивното съдебно следствие допълнителни доказателства за възстановяване на суми, не може да се определи размер на парични средства, за които да се приеме, че са окончателно загубени за болницата. Значителната щета е задължителен признак от състава на престъплението. Той се определя преди всичко от абсолютния размер на причинените вреди, който следва да бъде установен по несъмнен начин. Основателно е възражението на защитниците, че не е установен размер на загубените от МБАЛ „Света Анна“ АД парични средства, тъй като вземането към КТБ съществува в активите на тази болница и към момента то се реализира чрез връщане, както се вижда от доказателствата по делото, съобразно условията, които предвижда чл. 69, ал. 1 от ЗБН. В тази връзка изложеното в мотивите към присъдата становище на съда „в конкретния случай с оглед наличните по делото данни за незавършило производство по несъстоятелност на „КТБ“ АД, не може да се говори за конкретен размер на окончателно загубените парични средства, а само до невъзможност за теглене и опериране с въпросната сума, останала блокирана в банката“, фактически сочи за несъставомерност на деянието от обективна страна.

Съдът е оправдал подсъдимия по обвинението за „разпиляване“ на имущество, но го е признал за виновен за настъпили „други значителни щети“ изразяващи се в твърдяната от прокурора „невъзможност за теглене и опериране със средства“. Вътрешно противоречивия начин по който са изложените съображения на първоинстанционният съд сочи, че въпросът за размера на щетите е останал неизяснен при постановяване на първоинстанционната присъда. Относно наличието на този съществен обективен признак от състава на престъплението са изложени основно съображения, защо съдът приема, че не е налице „разпиляване“ на имущество, като правилно е прието, че процесните суми не са престанали да бъдат част от патримониума на МБАЛ „Света Анна“ АД. Въпреки това, съдът е приравнил „невъзможността за теглене и опериране,“ на пълна загуба. Това разбиране е незаконосъобразно, а и видно от мотивите на присъдата-напълно необосновано. Невъзможността за опериране и теглене на суми сама по себе си не представлява щета по смисъла на чл.219, ал.1 от НК. Елемент от състава на престъплението са само имуществени вреди изразили се в намаляване имущественото състояние на увредения, т.е. по вид, вредата може да бъде само загуби. Съдът е приел, че не е налице „окончателно загубени парични средства“, т.е., че няма загуба за болницата, но неясно въз основа на какво е счел, че са налице съставомерни вреди. Съставомерни по чл.219, ал.1 от НК могат да бъдат само действително претърпени загуби, чийто размер трябва да се определи към момента на извършване на престъплението. Според обвинението, подсъдимият е извършил престъплението бездействайки през продължителен период от време до 20.06.2014г. Това е датата на която според обвинението и първоинстанционният съд са настъпили вреди в размер на 4 821 148,15 лева, но реално такава щета за болницата не е настъпила, тъй като след тази дата е съществувало вземане. Видно от направените от въззивната инстанция справки част от сумата е възстановена, а производството по несъстоятелност не е приключило.

С оглед на това въззивният съд приема, че първоинстанционният такъв

незаконосъобразно е приравнил невъзможността „за теглене и

опериране със средства“ на пълна загуба на имущество, каквато видно от доказателствата по делото всъщност няма. В обвинението не е формулирано никакво твърдение за реално настъпили имуществени вреди за болницата в резултат на „невъзможност за теглене и опериране със средства“, нито, че вземането към КТБ“АД е несъбираемо. В тази връзка следва да се има предвид, че съгласно т.3 на Постановление №7/76г. на Пленума на Върховния съд на Република България, когато вредата е резултат на правомерно дадено и несъбрано имущество, деецът отговаря само за действително несъбираемото вземане. Сумите са постъпвали по сметките на болницата въз основа на валидно сключен договор за финансова услуга. Предаването въз основа на валидно основание на парични средства е правомерно, поради което щета за МБАЛ „Света Анна“АД ще възникне когато вземането стане несъбираемо. Прокуратурата и съдът неправилно свързват щетата с „невъзможност за теглене и опериране със средствата на МБАЛ“Света Анна“АД. Всъщност, по делото не са събрани никакви доказателства за това, че функционирането на болницата е било затруднено след поставяне на „КТБ“АД под особен надзор. От друга страна, посочената като щета сума от 4 821 148,15 лева не е несъбираема, показателно за което е и периодичното възстановяване на суми. Наред с това следва да се има предвид, че наличните по сметките на болницата суми са били по-големи от посочената като щета. Ако се сподели грешното разбиране на прокурора и съда, че блокираните по сметките суми са „щета“, то тогава подсъдимият би следвало да отговаря за безстопанственост за пълния размер на сумата. Ето защо, въззивният съд приема, че прокурорът, а след него и първоинстанционният съд, при установените по делото фактически положения, не са съобразили правилно от обективна страна момента в който може да настъпи значителна щета за болницата, и от там момента на довършване на престъплението по чл.219, ал.1 от НК. Изложеното дава основание на въззивният съд да приеме, че деянието вменено на подсъдимия не е съставомерно от обективна страна. Престъплението по чл.219, ал.1 от НК е резултатно увреждащо престъпление. Като пряка последица от него трябва да са последвали значителни щети за предприятието или стопанството, а в случая по делото не се доказва наличието на такива, тъй като по изложените по-горе съображения „невъзможност за теглене и опериране със средства“ не представлява действително настъпила щета.

Преценявайки обективната съставомерност на деянието първоинстанционният съд незаконосъобразно е игнорирал и доказателствата за задълженията на служителите уредени във вътрешните правила на болницата, свързани с реда за провеждане на процедурите за възлагане на обществени поръчки и позовавайки се на показанията на св.Б. необосновано приел, че по делото нямало данни служителите да са били „запознати с протокола“. С оглед на последното, първоинстанционният съд се е фокусирал върху проявено според него бездействие от страна на подсъдимия след решенията на СД от 20.05.2014г. Въззивният съд приема, че от доказателствата по делото се установява по безспорен начин, че след оформяне от секретаря и подписване от членовете на Съвета на директорите, на 28.05.2014 г. съставеният протокол в завършен вид е бил представен на служителите за изпълнение. Съдът е пренебрегнал доказателства за наличие

на организационна структура в болницата със съществуваща йерархия в чиито рамки е уреден от вътрешните правила конкретен механизъм при провеждане на процедурите по възлагане на обществени поръчки, при който отделните служители имат различни задължения за изпълнение и те не се нуждаят от изрично устно или писмено нареждане да подготвят договорите и платежните нареждания, които да се представят за подпис от ***. Съгласно разпоредбите на чл.19 и следващите на Раздел VII от Вътрешните правила на УМБАЛ „Света Анна“ АД, за сключването на договори с избраните финансови институции е следвало да се предприемат ред действия от служители в различни отдели на администрацията на болницата. Изготвените от тях договори е следвало да бъдат представени за подпис на подс.Д. като *** след съгласуването им и след изтичане на срока по чл.19, ал.5 от правилата. По делото е приложен доклад от св.Б. до подс.Д., в качеството му на ***, от който е видно, че за изготвяне на Протокол №14 от 20.05.2014г. за заседанието на СД, са били необходими 3 работни дни и за подписването му от всички членове на СД-още 2 работни дни. Видно от доклада, протокола в завършен вид е бил предоставен на служителите на 28.05.2014г. С оглед на това въззивният съд приема, че по делото не е доказано обективизирано бездействие на подсъдимия след 20.05.2014г., което да се намира в пряка причинно-следствена връзка с вменявания му престъпен резултат. От събраните по делото доказателства не са установени конкретни нарушения на подс.Д. на вменени му в качеството на *** на болницата задължения. Това е и причината обвинението и първоинстанционният съд да не могат да посочат нормите, съдържащи задълженията за които се твърди, че е нарушил. Позоваването на чл.28, т.1 от „Правила за работа на Съвета на директорите на МБАЛ“Света Анна“ АД“ не е достатъчно, за да обоснове обективна съставомерност на деянието, още повече, че с оглед на изложеното по-горе не се установява по делото, това решение да не е изпълнено поради бездействие на подсъдимия.

Въззивният съд в настоящият съдебен състав приема, че деянието в извършването на което е обвинен подсъдимия е несъставомерно и от субективна страна. Освен липсата на обективна съставомерност, която изключва възможността за изразяване на съставомерно субективно отношение към стореното, следва да се съобрази и следното: Правилно първоинстанционният съд е приел, че е недоказано по делото подс.Д. да е действал с пряк умисъл за осъществяване състава на престъплението по чл.219, ал.1 от НК. От една страна както бе посочено не са налице всички обективни признаци от състава на това престъпление, за да е налице валидно субективно отношение на подсъдимия към тях, а от друга, доказателствата по делото не позволяват да се направи извод, че подс.Д. е бил длъжен и е могъл да предвиди настъпване на някакви общественоопасни последици. Без да изложи аргументи съдът е приел, че престъплението е извършено по непредпазливост в една от алтернативите по смисъла на чл. 11, ал. 3 НК-небрежност. Подсъдимият не е могъл и не е бил длъжен да предвиди, че КТБ АД ще бъде поставена под особен надзор. Наличието на ПМС за диверсифициране на средствата на търговското дружество, което е управлявал подсъдимият не обосновава такава възможност. Видно от приложените доклади състоянието на банката е било отчитано като

достатъчно стабилно, тя и била с висока ликвидност както поради наличие на парични средства, така и от други високо оценявани активи. Втората процедура за избор на финансова институция, при която КТБ АД е класирана отново на първо място при отчитане на съответните показатели е приключила само месец преди поставянето на банката под особен надзор. От доказателствата по делото се установява, че подсъдимия е имал лична сума по сметка в „КТБ“ АД, както и че не е предприел действия по изтеглянето ѝ преди 20.06.2014г., което е показателно за липсата на съставомерно субективно отношение.

Въз основа на изложеното съдът намира, че протеста е неоснователен и и не следва да се уважава. В оправдателната ѝ част присъдата не е необоснована и незаконосъобразна. Съдът правилно е приел за установено, че не е налице умисъл за извършване на престъплението, което да ангажира отговорността на подс. Д. по смисъла на чл.219, ал.3 от НК. Позоваването от прокурора на публикации в медиите относно състоянието на „КТБ“ АД, които не са налични в кориците на делото и предполагаемия характер на твърдението че подсъдимият е бил запознат с опасността КТБ да бъде поставена под особен надзор са правилно отчетени от съда. Изводът на съда за невиновност на подсъдимия в извършването на умишлена безстопанственост по смисъла на чл.219, ал.3, вр. ал.1 от НК съответствал на събраните по делото доказателства и се споделя от настоящата инстанция.

Жалбата на подс.Д. е основателна, а атакуваната първоинстанционна присъда в осъдителната ѝ част е незаконосъобразна. Съдът неправилно е извел съставомерност на деянието при форма на вина непредпазливост и предвид добрите характеристични данни за подсъдимия му наложил минимално наказание по чл.219, ал.1 от НК, вр. чл.55, ал.1, т.2, б.“б“ от НК - пробация за срок от шест месеца. Подс.Д. не е осъществил обективните и субективни признаци от състава на престъплението за което е предаден на съд. От обективна страна не е доказано по делото подсъдимият да е проявил бездействие, явяващо се нарушение на служебните му задължения и от това му поведение да са настъпили щети за МБАЛ“Света Анна“ АД. Както бе посочено по-горе, по делото е доказано, че към 20.06.2014г. за болницата не са настъпили имуществени вреди в посочения от обвинението размер, които вреди да представляват нанесена значителна щета от проявена от подс.Д. безстопанственост. Към настоящия момент болницата продължава да има вземане към обявената в несъстоятелност КТБ АД, поради което невъзстановената сума не представлява „щета“. Налице е облигационно вземане, което само по себе си не може да обоснове безстопанственост. При установените фактически положения е невъзможно ангажиране на наказателна отговорност на подс.Д. по чл.219, ал.1 от НК, поради липсата на доказателства за осъществени обективни признаци от състава на престъплението и изразено съставомерно отношение на подсъдимия към тях.

Поради това съдът отмени първоинстанционната присада в осъдителната ѝ част и вместо нея постанови нова, с която призна подсъдимия

за невинен в това за времето от 27.11.2013 г. до 20.06.2014 г. в гр. София, като длъжностно лице -*** на УМБАЛ „Св. Анна” АД, София, да не е положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и от това да са последвали значителни щети, изразяващи се в невъзможност за теглене и опериране със средствата на болницата в размер на 4 821 148,15 лева, съхранявани в депозитни и разплащателни сметки в „Корпоративна търговска банка” АД,, поради което и на основание 304 от НПК го ОПРАВДА по обвинението по чл.219, ал. 1 от НК.

Присъдата в оправдателната и част следва да бъде потвърдена.

Направените по делото разноси следва да останат в тежест на бюджетите, така, както са направени.

Мотивиран така съдът постанови присъдата.